

فاطمه وثوقی؛ دانشجوی دوره دکتری جغرافیا

دانشگاه فردوسی مشهد

شماره مقاله: ۳۷۴

اینترنت؛ ناحیه‌ای بدون مرز

Fatemeh Vossoughi; Geography doctoral candidate

Ferdowsi University of Mashhad

Internet A boundless Region

in forming a region, economical, cultural and technological developments, etc... make an effective impression, but now a new region is crystallizing which several factors have influenced on its formation. these factors are different from above.

Internet or Universal Informatic Highway can also be considered as a new region which its special boundaries and fronts have particular functions.

In this article tries to introduce "Internet" as a new region which its limits don't recognize place and time while expanding day by day. for this purpose also tries to discuss about space, divisions, hierarchy, society and population, government economy, etc... which is there in this region.

finally, what is the influence of this phenomenon from a cultural point and in fact with continuously expanding of this endless, unique land which has effaced space and remoteness. How far is the extention of function of this technology.

Key words : Internet , Region , universal Information Highway.

مقدمه

تاکنون بررسیهای متعددی در مورد ناحیه، تعاریف، انواع کارکردها و حدود و شعور آن و ... در

زمینه‌های مختلف علمی صورت گرفته است. هر کدام از این تعاریف بسته به آن بوده است که ناحیه با کدام عوامل و داده‌ها سنجیده شده است. گاهی ناحیه از دیدگاه عوامل طبیعی، گاه در بستر تاریخ و گاه از نقطه نظر سیاسی و یا از دید خرد و کلان^۱ و ... بررسی شده است.

امروزه به موازات پیشرفتهای اقتصادی، تکنولوژیکی و فرهنگی عوامل دیگری فراتر از قبل در شکل‌گیری ناحیه و تبلور واقعیتهای آن اثر می‌گذارد که بایستی برای شناخت و تبیین آن، عواملی تو و رای آن چه در گذشته مورد نظر بوده است را دخیل دانست. در این مقاله سعی شده است، حوزه عملکرد اینترنت یا بزرگراه اطلاعاتی جهانی به عنوان ناحیه‌ای جدید مورد بررسی قرار گیرد.

هدف مقاله آن است که به اینترنت یا شبکه جهانی اطلاع‌رسانی به عنوان یک ناحیه جدید که مزهای آن محدودیت فضای و مکان نمی‌شناسد و روز به روز در حال گسترش است نگریسته شود. بدین منظور سعی شده پارامترهای مختلفی از قبیل جمعیت، اقتصاد، سلسله مراتب، تقسیمات وغیره که معمولاً برای یک ناحیه جغرافیایی مورد بررسی قرار می‌گیرند مد نظر گرفته شود.

پیدایش و رشد اینترنت

در دهه ۱۹۶۰ محققان امریکایی با استفاده از بودجه «موتسسه طرحهای پیشرفته پژوهشی» وزارت دفاع امریکا (ARPA) بررسی و آزمایش در زمینه اتصال کامپیوترها از طریق خطوط تلفن را آغاز کردند. اهمیت این طرح از نظر وزارت دفاع امریکا این بود که به کمک آن می‌شد شبکه‌هایی ایجاد کرد که در آنها داده‌ها بطور خودکار از جایی به جای دیگر انتقال یابند. هدف مؤسسه ARPA پدید آوردن این شبکه کامپیوترا که امروز شاهد آنیم نبود، بلکه فقط می‌خواست شبکه دیتایی به وجود آورده که از حمله احتمالی اتنی جان سالم به در ببرد. در گذشته برای شبکه‌بندی کامپیوترا لازم بود که هر کدام از آنها با

۱- برای اطلاع بیشتر رجوع کنید به:

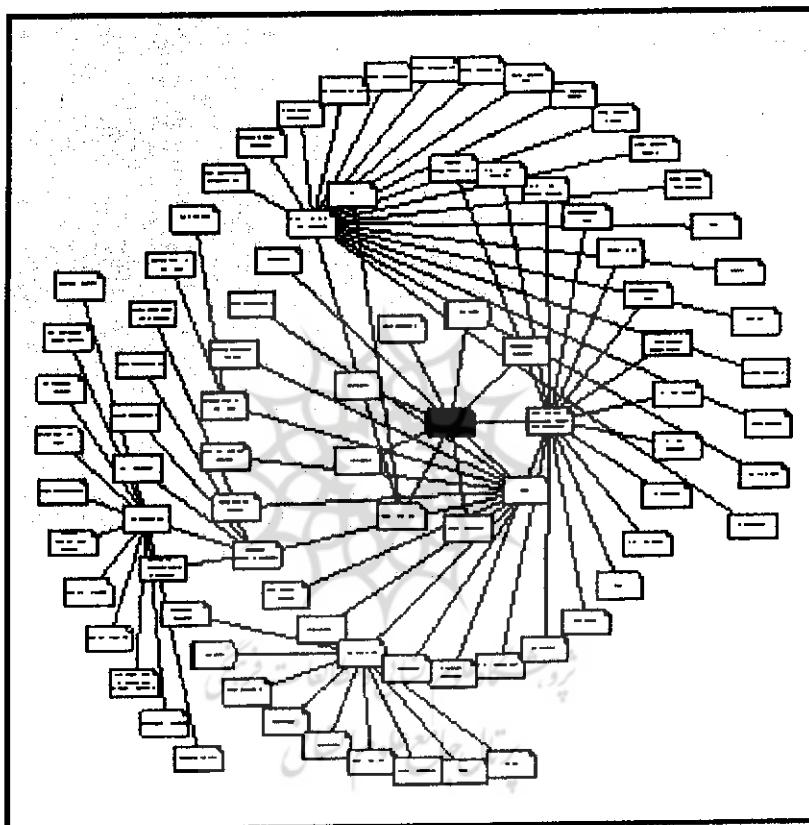
- یادآله فربد، «ناحیه؛ محدوده فضایی برای تحقیقات جغرافیایی»، *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، شماره ۲۸، ص. ۷.
- درباره ناحیه و بخصوص منطقه‌بندی اطلاعات زیادی به فارسی چاپ شده است. به زبانهای انگلیسی و فرانسه نیز مطلب زیاد است. براین اساس مراجعت شود به مجله International Regional Science Review west Vizgingia University در هر شماره این مجله مقالاتی درباره ناحیه و منطقه‌بندی وجود دارد.
(این مقاله در رابطه با درس مکتبهای برنامه‌ریزی ناحیه‌ای در دوره دکترای جغرافیا تهیه شده است. از اساتید محترم آقایان دکتر محمدحسین پاپلی بزدی و دکتر محمدعلی احمدیان که نگارنده را راهنمایی کرده‌اند بسیار متشکرم.)

مداری مجرا به شبکه وصل شود؛ یعنی چیزی شبیه شبکه راه آهن‌های تک ریلی، سیستم packet، امکان ایجاد یک بزرگراه اطلاعاتی را فراهم آورد. درست مانند بزرگراه‌هایی که در آن هزاران اتومبیل می‌توانند از یک خط مشترک استفاده کنند. با این سیستم کامپیوترها می‌توانستند داده‌های خود را به اشتراک بگذارند و محققان قادر بودند با یکدیگر به نامه‌نگاری الکترونیکی یا e-mail پردازنند. e-mail که از طریق آن می‌شد نامه‌های مفصل و دقیق را با سرعت تماس تلفنی ارسال کرد، به خودی خود یک انقلاب بود. با رشد این سیستم که به ARPANET معروف شده بود، چند دانشجو (یک دانش‌آموز دبیرستان) توانستند با ابداع شیوه‌ای، از طریق این سیستم به تبادل نظرهای دسته جمعی یا کنفرانس‌های زنده و همزمان پردازنند. در دهه ۱۹۷۰ سازمان ARPA کمک کرد تا قواعد و مقررات یا پروتکلهای «بین شبکه‌ای» بود که دیتا میان انواع شبکه‌های کامپیوتری تدوین شود. به کمک همین پروتکلهای مشابه و دیگر کشورهای دنیا متصل شده‌اند. در اوخر دهه ۱۹۷۰ ARPANET با سایر شبکه‌های مشابه و دیگر کشورهای دنیا متصل شد و به این ترتیب شبکه‌های کامپیوتری جهانی به صورت کلافی از تارهای درهم تنیده شده (Web) درآمدند. در دهه ۱۹۸۰ این شبکه شبکه‌ها که آن را بطور کلی اینترنت می‌نامیدند با سرعت خیره کننده‌ای گسترش یافت؛ ابتدا صد‌ها و سپس هزاران دانشگاه، مرکز تحقیقی و مؤسسه دولتی کامپیوترها یشان را به این شبکه جهانی متصل کردند.

در دهه ۱۹۹۰ اینترنت به رشد سرسرم آور خود همچنان ادامه می‌دهد. براساس برخی برآوردها، حجم پیامهایی که از طریق اینترنت ارسال می‌شود، هر ماه بیست درصد بیش از ماه پیش است. در سالهای اخیر هم نهادهای دولتی و هم شرکتهای خصوصی کوشیده‌اند تا همپای این اقبال فزاینده همگانی، ساختار فیزیکی اینترنت را نیز بهبود بخشند. روزگاری سرعت انتقال دیتا در «استخوان‌بندی» یا مدار اصلی اینترنت در امریکا 56000 بیت در ثانیه بود (هر حرف 8 بیت است). با گذشت زمان معلوم شد که این سرعت برای انتقال اطلاعاتی که هر روز بر حجم آن افزوده می‌شد بسیار کند است. چند سال پیش حداقل سرعت به $1/5$ میلیون بیت در ثانیه رسید و در حال حاضر حدود 45 میلیون بیت در ثانیه است. اما این سرعت هنوز کارشناسان را راضی نکرده و آنها را از مذکورها پیش به جستجوی شیوه‌هایی و داشته است که بتوان اطلاعات را با سرعتهای بیش از 2 میلیارد بیت در ثانیه انتقال داد. با چنین سرعتی می‌توان تمام دایره‌المعارف بریتانیکا را که حدود 30000 صفحه است در عرض یک یا دو ثانیه به هر جای دنیا ارسال کرد.

دگرگونی عمده دیگر که در این سالها به وقوع پیوسته شیوه جریان خصوصی‌سازی در اینترنت

است. در واقع شرکتهای تجاری خدمات بین شبکه‌ای را با سرعت‌های نزدیک به سرعت سیستم دولتی عرضه می‌کنند. در واقع از اواسط سال ۱۹۹۴ با گسترش مداوم سرویس‌های خصوصی منطقه‌ای و کشوری، دولت امریکا از کنترل روز به روز فعالیتهای جاری در اینترنت دست برداشته و آن را به دست شبکه‌های خصوصی سپرده است.

فضا در اینترنت

«یک چشم انداز جغرافیایی را روابط اشکال نامهوارهای طبیعی یا نواحی فیزیوگرافیک با گروههای فرهنگی خلق می‌کند». در یک چشم انداز جغرافیایی، جغرافیدان بطور اجتناب‌ناپذیر،

۲- حسین شکرلو^۳: اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیه، گفتارشناسی، تهران ۱۳۷۵، ص ۱۷۲.

طبیعت یا امکانات فراهم شده توسط آن یا فرهنگ و مصنوعات بشری را نظاره گر است. درگذشته جغرافیدانان با دو نوع محیط: «محیط ساخته شده» (ساختمانها، بناها و سایر مصنوعات بشری) و «محیط طبیعی» (رودخانه، تپه، و ...) مواجه بودند، اما در اینترنت، ما به چشم اندازهای جدید بر می خوریم که کاملاً مصنوعی هستند، تا آن جا که به آنها Cyberspace یا فضای ماورا گفته می شود. این فضایی که گرچه نمودی از طبیعت است اما خواصی دارد که در هیچ جای دنیا مانند آن پیدا نمی شود. این نوع فضای جدید که مردم می توانند در آن ساکن شوند بسیار غریب است. از جمله آن که این فضا، بی مکان است زیرا در هیچ جایی نیست و قوانین فیزیک در آن کاربردی ندارد. فضای ماورا، «چشم اندازی فرهنگی»^۳ است؛ جایی که رودخانه ها می توانند به بالای تپه چریان یابند و یا جنگلهایی که می توانند از درختان شیشه ای تشکیل شوند.

فضای ماورا، مکانی است که در آن آدم «ساکن» جایی است که واقعیت مادی ندارد ولی موجودیت دارد. موجودیتی قابل درک و فهم و قانون گذاری توسط بشر.

سلسله مراتب و تقسیمات

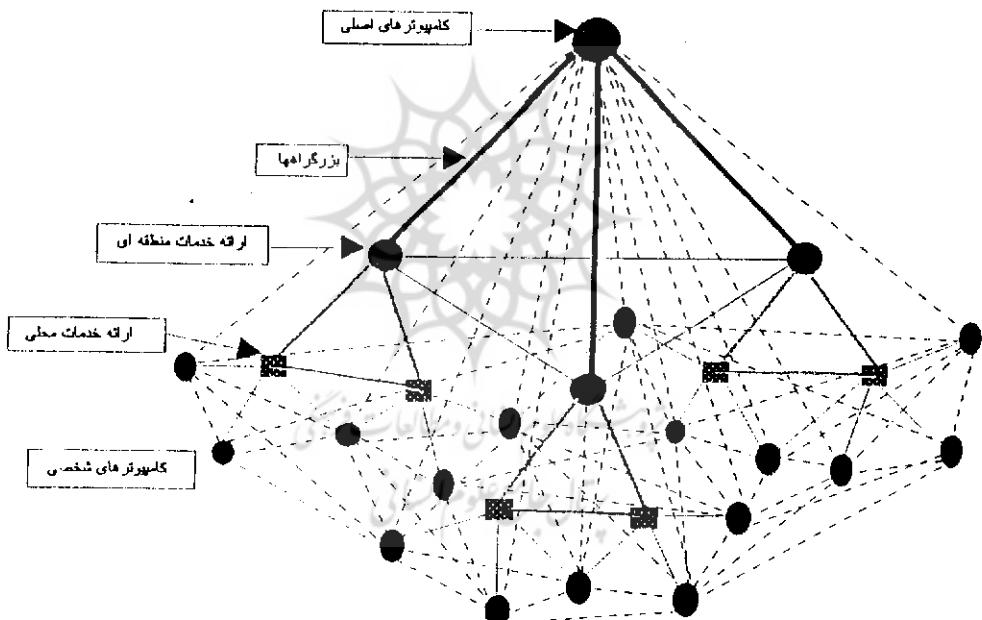
اینترنت در واقع کلاف درهم تیندهای از شبکه های منطقه ای کوچکتر است. آن را می توان شبیه جاده ها و بزرگراه هایی دانست که شهرهای بزرگ یک قاره را به هم پیوند می دهند. شهرهای بزرگ نیز به نوبه خود با آزادراه ها و جاده های باریکتر که حرکت اتومبیلها در آنها کندتر از بزرگراه هاست به شهرستانها متصل می شوند. اینترنت بزرگاه شبکه هاست. انتقال داده ها و اطلاعات در این بزرگراه با سرعت فوق العاده زیاد انجام می شود. کامپیوترهای عظیم متصل به این بزرگراه از سیستم خاصی برای انتقال داده که از سرعت زیاد برخوردار است استفاده می کنند.

«در امریکا سرعت انتقال اطلاعات در «استخوان بنده» اصلی اینترنت ۴۵ میلیون بیت در ثانیه است. سیستمهای کامپیوتری که به استخوان بنده اصلی متصلند در واقع شبکه های کامپیوتری کوچکتری هستند که خدمات منطقه ای ارائه می کنند و سرعت انتقال داده ها در آنها عموماً حدود ۱/۵ میلیون بیت در ثانیه است. این شبکه های کامپیوتری منطقه ای نیز به نوبه خود شبکه های کوچکتر و کامپیوترهای شخصی را تغذیه می کنند. برخلاف شبکه های کامپیوتری تجاری، اداره اینترنت به دست یک یا چند کامپیوتر مرکزی نیست بلکه منابع و امکانات آن میان هزاران کامپیوتر پخش است. این

3- Steve Mizrach, "Lost in Cyberspace: a Cultural Geography of Cyberspace", <http://www.geog.vcl.ac.uk/casa/martin/geography-of-CyberSpace.htm>.

خصوصیت هم بزرگترین نقطه قوت و هم بزرگترین نقطه ضعف آن است. از یک طرف عملاً امکان ندارد کل اینترنت از کار بیفتند و نیز این عدم تمرکز باعث کاهش هزینه‌های اتصال به اینترنت خواهد شد. از طرف دیگر با این هزاران کامپیوتری که به اینترنت متصل است مشکل می‌توان راه خود را در درون سیستم بیابیم. بتازگی برخی سیستمها در صدد برآمده‌اند نوعی ابزار «جهت‌یابی» و «نقشه» تهیه کنند تا تازه‌واردها بتوانند بدون آن که گم شوند درون اینترنت گشت و گذار کنند^۴.

در واقع اگرچه می‌توان سیستم ارتباطات در اینترنت را به صورت شبکه‌ای سلسله مراتبی فرض کرد اماً باید توجه داشت یک سلسله مراتب محض نیست، و می‌توان از سطوح پایینتر به سطوح بالاتر مستقیم دسترسی یافت اگرچه متضمن هزینه‌های فراوان است. بعبارتی Web یک شبکه تار عنکبوتی جهانی است که کلیه نقاط را می‌تواند به هم ارتباط دهد.

۴- آدام گافین، «خودآموز استفاده از اینترنت»، ترجمه مسعود خرسند، نشر آروبن، تهران، ۱۳۷۴.

جمعیت و جامعه

به نظر می‌رسد هیچ کس بدرستی نمی‌داند که دقیقاً جمعیت این ناحیه چند نفر است. اینترنت از حدود سال ۱۹۸۸ تاکنون سالانه ۱۰۰ درصد رشد داشته است. این رشد هم از نظر تعداد کاربران و هم از نظر کامپیوترهای مرکزی (host) و هم از لحاظ شبکه‌های محلی است. چنان که پیداست این دو برابر شدنها تا زمان زیادی ادامه پیدا خواهد کرد.

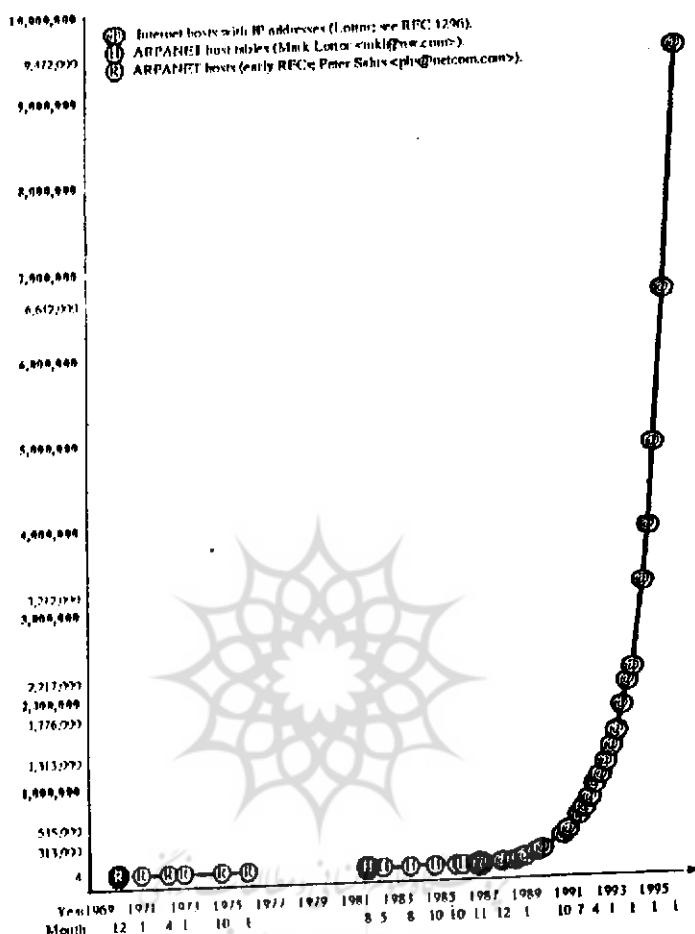
«تعداد کامپیوترهای مرکزی تا ژولای ۱۹۹۳ حدود ۱۷۷۶۰۰۰ بوده است، که اگر نسبت به ۵ تا ۱۰ کاربر را برابر هر یک در نظر بگیریم به رقمی حدود ۸/۹ تا ۸/۱۷ میلیون کاربر جدید اینترنت در هر سال در سراسر جهان می‌رسیم که این رقم با آمار رسمی سال ۱۹۹۱ مطابقت دارد. بنابراین با بررسی آمار موجود اگر فرض کنیم تعداد کاربران اینترنت ۱۵ میلیون نفر است و هر سال دو برابر می‌شود، در سال ۱۹۹۴ در حدود ۲۶ میلیون کاربر (بیشتر از جمعیت بزرگترین شهرهای جهان)، در سال ۱۹۹۵ حدود ۵۲ میلیون نفر (بیشتر از جمعیت ۱۵ شهر جهان)، ۱۰۴ میلیون نفر در سال ۱۹۹۶ (بیشتر از جمعیت آلمان) و در سال ۲۰۰۰ در حدود ۱/۶۶۴ میلیون نفر (بیشتر از جمعیت چین) جمعیت دارد. [البته این افزایش در جایی نیز متوقف خواهد شد، چون امکان دو برابر شدن تعداد استفاده کننده دیگر نخواهد بود. در حقیقت اینترنت به زودی شامل تمامی افرادی خواهد شد که بالقوه امکان استفاده از آن را دارند.]

در واقع این یک محاسبهٔ تئوری است که در عمل محدود می‌شود. عوامل محدودکننده آن می‌تواند تعداد جمعیت استفاده کننده، تعداد کامپیوترها، ارتباطات، مردم و شاید چیزهای دیگر باشد. اما واقعیت این است که در سالهای نه چندان دور، اینترنت به رشد قابل ملاحظه‌ای خواهد رسید، بسیاری از کشورهای توسعه یافته را به هم متصل خواهد کرد و در تمام دنیا گسترش خواهد یافت.^۵

آماری که در خود اینترنت برای کامپیوترهای مرکزی (host) در سال ۱۹۹۵ ارائه شده است، حدود ۱۰ میلیون است^۶ یعنی از ژولای ۱۹۹۳ تا ژولای ۱۹۹۵ حدود ۵/۵ برابر افزایش داشته است، (نمودار شماره ۲). تب اینترنت در آسیا نیز در سالهای اخیر بالا گرفته است، بطوری که از اوایل دهه ۱۹۹۰ بسیاری از کشورهای آسیا شروع به طرح‌ریزی شبکه‌های اطلاعاتی گسترش خود نمودند. جدول شماره ۱ کل کاربران اینترنت را در کشورهای آسیایی نشان می‌دهد.

۵- «سرویس‌های اینترنت»، مجلهٔ ماهانه کامپیوتري رایانه، سال هفتم، شماره ۵۸، مرداد ۱۳۷۵.

6- <http://www.1.mids.org/growth/internet/html/bports7.htm>.

نمودار شماره ۲: رشد کامپیوترهای مرکزی (host) از سال ۱۹۶۹ تا ۱۹۹۵

مأخذ: <http://www.1.mids.org/growth/internet/htm1/bports1.htm>

جدول شماره ۱: کل کاربران اینترنت در آسیا به هزار نفر^۷

کشور	سال ۱۹۹۵	سال ۱۹۹۷
ژاپن	۱۱۸۰۰	۳۵۰۰
کره جنوبی	۱۰۰	۵۲۰
مالزی	۱۰۰	۴۹۶
سنگاپور	۱۰۰	۴۹۵
تایوان	۷۰	۴۸۰
تایلند	۳۵	۱۴۰
هنگ کنگ	۳۲	۴۲۳
فیلیپین	۲۰	۱۵۰
اندونزی	۱۰	۱۰۰
چین	۱۵	۲۰۰

چنان که معلوم است رشد تصاعدی جمعیت این ناحیه روز به روز ادامه دارد و هر روزه تقاضاهای بیشتری برای عضویت در این جامعه ایجاد می‌شود.

اما بیزگی مهمی که جمعیت اینترنت را از سایرین جدا می‌کند ترکیب نسبی افراد این جامعه است. هنوز هیچ دسته‌بندی کلی در مورد افراد عضو این جامعه موجود نیست و در این جهان هیچ‌گونه تقسیمات سیاسی، اجتماعی و ... که ما هم اکنون در دنیای خود می‌بینیم وجود ندارد. بشر در فکر ایجاد دسته‌بندی جدیدی است که هنوز معلوم نیست به چه صورت خواهد بود.

اکثر افرادی که شهروند این دنیای جدید می‌باشند جوانان و نوجوانان و تا حدودی بزرگسالانند. آنچه مسلم است این که وضعیت فرهنگی، سطح معلومات و سواد شهروندان اینترنت با شهروندان هیچ شهر دیگری در دنیا قابل مقایسه نیست. اکثر آنها افرادی هستند آگاه از اوضاع دنیا، دارای ایده‌ها و شیوه‌های نو، تحصیلکرده و کنجکاو برای شناخت هرچه بیشتر محیطی که در آن ساکن شده‌اند و معمولاً انگشت بدھان و متھیج از آن چه که در پیش رو دارند. آنان ساکن شهری چند میلیون نفری‌اند که

۷- فرامرز کوثری، «تب اینترنت در آسیا»، مجله ماهانه کامپیوتری رایانه، شماره ۵۸، سال ۱۳۷۵، ص ۴۸

ویژگیهای بسیار متمایز با آنچه در گذشته با آن آشنا بوده‌اند دارند. در حال حاضر ساکن شدن در این «فضای ماوراء» آسان است. با یک کامپیوتر و یک مودم می‌توان به اینترنت متصل شد. شاید اینترنت تنها جایی در دنیاست که برای ورود به آن نیازی به اجازه ورود و یا صدور ویزا ندارد.

به «فضای ماوراء» که وارد می‌شوید همه چیز جدید است و ممکن است راه خود را گم کنید. در این سرزمین غریب؛ همه چیز در حال ساختمان است، بطوری که هر روز با چیز تازه‌ای مواجه می‌شوید و مجبورید از آن سردرآورید. خوشبختانه در اکثر جاهای این سرزمین تازه، با روی خوش از شما استقبال خواهد شد. در حقیقت یاری به نوآمدگان و بازدیدکنندگان از رسوم و ستّهای غنی اینترنت است. در آن جا هیچ درخواست کمکی بی‌پاسخ نخواهد ماند. بی‌شک حیرت خواهید کرد که چقدر دست برای کمک به سوی شما دراز خواهد شد.^{۱۸}

در آن جا عضو هر گروه و دسته‌ای که هستید و یا طرفدار هر علم و مردمی که باشید، در جایی، جای خواهید گرفت و یا حتی ممکن است طرفدارانی پیدا کنید. اماً مواظب باشید خطأ نکنید و از قوانین این سرزمین سرپیچی نکنید که توسط پلیس اینترنت تعقیب و در دادگاه آن در محضر قاضی محاکمه و زندانی خواهید شد و یا حتی ممکن است از سرزمین ماوراء اخراج شوید! افسون کنندگی این دنیاً جدید تا حدی است که ساکنان آن دیگر تعاملی به برقراری ارتباط با دنیای واقعی را ندارند و اکثر اوقات خود را در آن سپری می‌کنند. جلوه‌های تازه، دوستان جدید، محیطهای نو، هم مسلکان، ارتباطات و غیره و غیره همه باعث جذب هرچه بیشتر آنان به این دنیاً جدید و بالطبع تأثیرپذیری از آن خواهد بود.

حکومت در اینترنت

اینترنت هیچ مالکی ندارد. امروزه اینترنت ماهانه بیش از ۲۰ درصد توسعه می‌یابد و تمرکز مدیریت آن که قبلاً در امریکا بود کاملاً از بین رفته است. هر شبکه مخارج تأسیس، عملیات و اتصال به سایر شبکه‌ها را خود به عهده می‌گیرد.

از طرفی می‌توان گفت حکومت اینترنت دموکراسی است. این سیستم ارتباطی از این نظر حائز اهمیت است که امکان دسترسی به آن آسان است. همین ویژگی است که باعث می‌شود از حالت انحصاری بودن خارج شود. اگر ساختار آن بسته و عمومی بود کارکرد آن فقط به نفع چند تن متصلی

مجاز منحصر می‌شد؛ در حالی که اینترنت را تک شهروندان آن می‌سازند و به اندازه توانایی خود در چرخاندن آن سهیمند.

«تعادل در مبادلات، تعده دیدگاهها، تمرکز زدایی، احترام به آزادی بیان و زندگی خصوصی»^۹ از ویژگیهای این جامعه است. اما هراسهای جدیدی نیز در پیش روست. در حقیقت امر باید دید چه کسی از این بزرگراه اطلاعاتی سود خواهد برد؟ آیا می‌توان گفت اینترنت نوع جدید استبداد در قالب دموکراسی پیچیده آن است؟ در مواجهه با سرزمین اینترنت، انسان در مقابل تهاجمی از اطلاعات و فرهنگها قرار می‌گیرد که دیگر از کشور یا ملتی خاص نیست. اگر بخواهد مبارزه کند بایستی با قویترین فرهنگها و روشها با تمام ملتی‌های دنیا درافتند. در این سیزیز چه کسی پیروزتر است؟ آن چه امروز بیش از هر چیزی مورد توجه است شیوه‌ای است که هر فرهنگ و جامعه پیامهای شبکه‌های جهانی ارتباطات را دریافت می‌کند و با آن سازگار می‌شود. گفتگو میان عناصر خاص و جهان‌شمول، ملی و بین‌المللی به چه صورت خواهد بود؟ آیا فرهنگ‌های فردی امکان بقا دارند و می‌توانند سازگاری یابند یا از پا درخواهند آمد؟^{۱۰}

در واقع چه تضمینی خواهد بود که تحقق جهان وطنی متراffد با امریکایی شدن نباشد؟ چگونه می‌توان در این میان هویت یا استثنای فرهنگی را عنوان نمود؟

اقتصاد

در دوران قدیم، یعنی قبل از سال ۱۹۹۰ (توجه شود که در اینترنت وقتی، کلمه دوران قدیم به کار برده می‌شود منظور ۷ سال قبل است) هیچ کس در اینترنت (این اجتماع مجازی) کاسبی نمی‌کرد. در آن زمان اگر می‌خواستید یک کتاب بخرید، هنوز باید راه می‌افتادید و به مغازه کتاب فروشی می‌رفتید. در آن روزها اینترنت اساساً از یک سری شبکه‌های دولتی تشکیل می‌شد که فعالیتهای انتفاعی در آنها ممنوع بود. اما امروزه اکثریت با شرکتهای خصوصی است که هیچ محدودیتی ندارند. برخی از شرکتها حتی «فروشگاههایی» ایجاد کرده‌اند و یا خدماتی غیرانتفاعی ارائه می‌دهند^{۱۱}. روز به روز فعالیتهای

^۹- میشل سنکان، «رابطه دو طرفه - دموکراسی و کامپیوتر»، ترجمه داود طبانی، پیام یونسکو، شماره ۲۹۷، آذر

۱۳۷۴، ص ۱۲.

^{۱۰}- آرمان ماتله‌لار، «ارتباطات نابواب»، همان منبع، ص ۷.

^{۱۱}- آدام گافین، همان منبع.

شبکه‌های تجاری بالیستهای خرید الکترونیکی و آگهیهای تبلیغاتی که در صفحات آنها مشاهده می‌شود بیشتر گسترش می‌یابد. صدها کتابفروشی، فروشنده‌گان نرم افزارهای کامپیوتوی، نماینده‌گان فروش بلیت، فروشگاههای مواد غذایی، آژانسهای کاریابی، حتی فروشگاه اسباب بازی بزرگسالان و غیره، دهها غرفه و بازارچه در اینترنت دست و پا کرده‌اند.^{۱۲} این امر در سطح جهان در حال ایجاد تحولات عمده‌ای در سیستم بازارگانی می‌باشد. شرکتهای بازارگانی رفته به صورت گروههای مشترک اطلاعات درمی‌آیند. ارتباطات بیشتری از مرزهای سازمانها فراتر می‌روند و حتی در این روند مرزهای بین آنها مخصوص می‌شود. بدین ترتیب تحولات عمده دیگری در وضعیت بازارگانی، حسابداری، اشتغال، سیستم پولی و ... به وجود می‌آید. پول قرن بیست و یکم شاید دیگر قابل لمس نباشد. سرمایه و پول از حالت تجسم مادی فاصله می‌گیرند، بطور یکسان در عبور از خلال تاریخ تغییر شکل می‌باشند و مرحله به مرحله از حالت ملموس به حالت نمادین درمی‌آیند. در واقع در این مرحله غیر ملموس‌ترین و زودگذرترین علایم الکترونیکی را می‌توان یا کالا یا خدمات مبادله کرد.^{۱۳} یکی از مدیران مراکز مالی در انگلیس می‌گوید: شبکه اینترنت به قدری توانایی دارد که هر کس می‌تواند از طریق آن به ارائه خدمات مالی بپردازد و این زنگ خطری برای بانکها و مراکز مالی فعلی است.^{۱۴}

نتیجه تحقیق بر روی چند دانشگاه انگلیسی درباره تأثیر اجتماعی شبکه‌های کامپیوتوی نشان داد که این شبکه‌ها مردم را خانه‌نشینی کرده و از معاشرت با دیگران روی گردان ساخته است. کسانی که دارای کامپیوتو شخصی PC هستند و مشترک یکی از شبکه‌ها می‌باشند از طریق آنها برای خود غذا، اتومبیل، لباس و ... سفارش می‌دهند. برای دوستانشان پیام می‌فرستند و پیام دریافت می‌کنند. برای ماهیگیری یار می‌باشند، بلیت هوایپما سفارش می‌دهند و در خرید و فروش سهام شرکت می‌کنند. حتی برای خود زن و شوهر پیدا می‌کنند^{۱۵}. بدین ترتیب می‌بینیم که با اینترنت در آینده بسیاری از نظریات اقتصادی و اجتماعی از حیز انتفاع خارج می‌شود. در جایی که به واسطه تکنولوژیهای جدید اطلاع‌رسانی، مشتری از اطلاعات بازار با خبر است، خرید و فروش می‌کند بدون آن که برایش بعد مکان و زمان اهمیت داشته باشد. وقتی به جای پول کاغذی یا فلزی، اطلاعات الکترونیک به صورت واسطه حقیقی مبادلات

۱۲- الوبن تافلر، «تغییر ماهیت قدرت»، مترجمان، حسن نورایی بیدخت و شاهرخ بهار، مرکز ترجمه و نشر کتاب، بهار

۱۳- الوبن تافلر، همان منبع.

۱۴- مجله رایانه، شماره ۶۴، ص ۴۰.

۱۵- ص ۱۳۷۴.

در می آید و عرضه کالاها و خدمات دیگر به شیوه سنتی نیست، آیا دیگر می توان حوزه نفوذ شهر یا مدل‌های اقتصادی قدیم یا مکان‌یابیها و ... را مبنای کار و مطالعات قرار داد؟ در واقع با گسترش این نوع اقتصاد، بحثهای برنامه‌ریزی در سطوح محلی، منطقه‌ای، ملی و جهانی به چه صورت در خواهد آمد؟ «این بازار برای ایجاد تعادل فقط به خریدار و فروشنده محدود نمی‌شود بلکه به ارتباط فروشنده‌گان با هم نیز بستگی دارد تا بتوانند تخصص مناسب در یکدیگر را پیدا کنند^{۱۶}». و سرانجام، اینترنت چیست؟

اینترنت سرزمینی بی مرز و بی همتاست. سرزمینی که در آن واحد هم این جاست و هم آن جا، سرزمینی که باید گفت «همه‌جا» هست. اینترنت در حیطه خود در واقع مسأله فضا و بعد مکان را به عنوان یک مانع از میان برداشته است. «بطور خلاصه اینترنت در آن واحد روسایی الکترونیکی و محیطی بین‌المللی است^{۱۷}.

گرچه مالک این سرزمین هیچ‌کس نیست اما مثل هر سرزمین دیگری حکومت دارد، سازمانهای دولتی و غیرانتفاعی، مراکز تصمیم‌گیری، بحرانهای سیاسی، فعالیتهای سیاسی، قانون، پلیس، دادگاه و قاضی دارد.

دارای اتوبان، جاده، ترافیک، حمل و نقل، بازار، مراکز تجاری و جریان پول است. مراکز پخش اخبار، سینما، کتابخانه، کنفرانس، آموزشگاه، ورزشگاه، مراکز مشاوره و پست در آن به چشم می‌خورد. شهروند، میزبان، پزشک و مدیر دارد. زبان خاص، حتی مشاجره و دعوا نیز حتی در این سرزمین به گوش می‌رسد.

آیا اینترنت گامی بزرگ در جهت جهانی‌سازی از رهگذر توسعه ارتباطات است؟ بدین ترتیب وحدت جهانی، آرمانهای جهانی، حکومت جهانی، همبستگی جهانی، فرهنگ جهانی و... از جهان ذهنیت به جهان عینیت پا می‌گذراند. «جهانی‌سازی دیگر یک واقعیت شده است: شبکه‌های اطلاعات و ارتباطات هر روز بیش از پیش جامعه‌هایمان را به هم مرتبط می‌سازد، شبکه‌هایی که منطق عملشان بر مبنای شیوه‌ای جهان شمول است. با این همه جهانی‌سازی مفهومی است بیش از حد ساده کننده؛ نوعی رویکرد از پیش آماده ایدئولوژیک که به جای آشکار کردن پیچیدگی نظم نوین جهانی آن را

۱۶- استردایسون، «زندگی مصنوعی و بازارهای طبیعی»، ماهنامه تخصصی کامپیوتر، شماره ۴۱، تیرماه ۱۳۷۴، ص ۷.

۱۷- دنیز پلیسه، «اینترنت: سفر به دنیای سیبریتیک»، پیام بونکو، شماره ۲۹۷، آذر ۷۷، ص ۱۵.

کتمان می‌کند^{۱۸}.

شبکه‌های اطلاعاتی مفهوم زمان و فضا را منسخ ساخته‌اند و در واقع زوال اندیشه وابستگی به یک سرزمین را به دنبال می‌آورند. بدین ترتیب آینده چه خواهد شد؟ آیا این امر به منزله از دست دادن هویتهای فرهنگی، قومی و سرزمینی است؟

آیا محصول اینترنت فرایند تدریجی جدایی و فردآرمانی است یا تشکّل و هویتی نوین است؟ در واقع هویت فرد نه از خود او بلکه از یک فرهنگ، سرزمین و یک خانواده کسب می‌شود. آیا انسان همیشه پای بسته در زمین، از این بی‌تعلقی نمی‌هارسد؟ «ما انسانهای امروزی بطور عمومی در خاک ریشه ندوانده‌ایم و محصور به یک سرزمین نیستیم، ریشه‌های ما در افق می‌دود و تابع شبکه نشانها و دانشها بی است که قادر به پردازش آن هستیم. کشتزار روستایی روزگار کهن، جای خود را به صفحه کاغذ داده است و گاو‌آهن جای خود را به هزاران شکل نوشتار، سخت‌افزار و صفحه‌های کامپیوتر که تأثرات و حافظه‌مان را به شیوه‌ای شگرف تکثیر می‌کنند^{۱۹}.»

بدین سان آیا این دستگاههای جدید که منتشر کننده و گسترش دهنده افکار و اندیشه‌های ما هستند خبر از یگانگی جهانی می‌دهند یا گثربت جهانی؟

نتیجه

اینترنت بالقوه و بالفعل وسیله‌ای شده است برای تهاجم فرهنگی سازندگان آن. از این جهت نه تنها جهان سوم نگران این تهاجم فرهنگی اطلاعاتی است بلکه کشورهای اروپایی و کانادا نیز خود به صدا درآمده‌اند. هر روزه بلکه هر ساعت میلیونها اطلاعات صحیح و غلط علمی و غیرعلمی غیرقابل کنترل وارد شبکه اینترنت می‌شود. اینترنت یک تکنولوژی است و چون همه تکنولوژیهای دیگر ابعاد مثبت و منفی دارد. برق، اتومبیل، دارو و ... که هزاران جنبه مثبت دارد، جنبه منفی آن آدمکشی است. تفاوت جنبه‌های منفی اینترنت با اکثر عظیم تکنولوژیهای دیگر آن است که آنها جسم انسان را از نظر فیزیکی از بین می‌برند و اینترنت با روح، روان، اندیشه، فرهنگ و ایدئولوژی انسانی کار دارد. به خاطر جنبه‌های بسیار مثبت اینترنت نمی‌توان این پدیده عظیم را رد کرد. پس چه باید کرد؟

میلیونها کودک و نوجوان جهان سوم و از جمله کشور ما از کودکی با کامپیوترهای خانگی به این شبکه عظیم اطلاعاتی روی آورده‌اند. اطلاعات علمی و فرهنگی چون بمب مغزهای هزاران بلکه

۱۸- آرمان ماته لار، «ارتباطات نابرابر»، همان منیع، ص. ۷.

۱۹- دانیل بونیو، «راههای نوین باهم بودن»، ترجمه افشنین جهانبدیه، همان منیع، ص. ۴.

میلیونها خردسال و نوجوان ما را مورد تهاجم قرار می‌دهد. جز با تقویت فرهنگ غنی اسلامی‌سایرانی و جز با تقویت ایمان و اعتقاد جوانان به آرمانهای دینی، مذهبی و میهنه‌ی نمی‌توان جلوی جنبه‌های منفی از این سیل خروشان اطلاعات را گرفت. در این راه فیلترهای تکنولوژیکی که احتمالاً می‌تواند بخشی از اطلاعات اینترنت را خنثی کند مسلماً کارساز نخواهد بود، چون تکنولوژی توانایی خنثی کردن اثر فیلترها را نیز دارد و یا راهی برای آن می‌باید. برای خنثی کردن اثرات منفی اینترنت و امثال آن باید تلاشهای عظیم آغاز شده در مبارزه با تهاجم فرهنگی را با شدت و حدّت هرچه بیشتر و به صورت اعتقادی، علمی و کامپیوتری ادامه داد.

منابع و مأخذ

- ۱- استردادیسون، «زنگی مصنوعی و بازارهای طبیعی»، ماهنامه تخصصی کامپیوت، شماره ۴۱، تیرماه ۱۳۷۴.
- ۲- یونیور، دانیل، «راههای نوبن با هم بودن»، ترجمه افتشین جهانبدیه، پیام یونسکو، شماره ۲۹۷، آذر ۱۳۷۴.
- ۳- پلیس، دنیز، «اینترنت: سفر به دنیای سیبریتیک»، پیام یونسکو، شماره ۲۹۷، آذر ۱۳۷۴.
- ۴- تافلر، الین، «تفیر ماهیت قدرت»، مترجمان، حسن نورآبی بیدخت و شاهرخ بهار، مرکز ترجمه و نشر کتاب، بهار ۱۳۷۴.
- ۵- سرویسهای اینترنت، مجله ماهانه کامپیوتی رایانه، سال هفتم، شماره ۵۸، مرداد ۱۳۷۵.
- ۶- سنگان، میشل «رابطه دو طرفه - دموکراسی و کامپیوت»، ترجمه دارد طبانی، پیام یونسکو، شماره ۲۹۷، آذر ۱۳۷۴.
- ۷- شکوهی، حسین، اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا، گیاتاشناسی، تهران ۱۳۷۵.
- ۸- فرید، یدالله، «ناحیه؛ محدوده فضایی برای تحقیقات جغرافیایی»، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۲۸.
- ۹- کوئری، فرامرز، «تب اینترنت در آسیا»، مجله ماهانه کامپیوتی رایانه، سال هفتم، شماره ۵۸، سال ۱۳۷۵.
- ۱۰- گافین، آدام، «خودآموز استفاده از اینترنت»، ترجمه مسعود خرسند، نشر آرین، تهران ۱۳۷۴.
- ۱۱- ماته‌لار، آرمان، «ارتباطات نابرابر»، پیام یونسکو، شماره ۲۹۷، آذر ۱۳۷۴.
- 12- Steve Mizrach, "Lost in Cyberspace: a Cultural Geography of Cyberspace", <http://www.geog.vcl.ac.uk/casa/martin/geography-of-cyberespace.htm> 1.